

MİLLİYETÇİLİK ANDI MI,

KAVMİYETÇİLİK İNADI MI?

□□□□□□□□

Fertler için "nefis" ne ise, toplumlar için "kavmiyetçilik-ırkçılık" da odur. İnsanoğlu, kendi benliğini bilsin, en doğal ihtiyaçlarını ve çıkarlarını arayıp bulsun, kişisel onur ve özgürlüğünü başkalarının tecavüzünden korusun diye kendisine verilen nefis, nasıl ki başıboş bırakıldığında her türlü zulüm ve günaha sürükleyen en büyük düşman haline gelmektedir.

Bunun gibi, kavim ve toplumların nefsi sayılan "milliyetçilik" de, bir kavmin bağımsız yaşaması, din, düşünce ve düzen hürriyetini, mal, can ve namus emniyetini koruması, dış tesirlere ve tecavüzlere karşı ülke menfaatlerini savunması gibi hikmetlerle meşru ve mubah sayılmakla beraber, başıboş bırakıldığında ve İslami kayıt ve kurallardan uzaklaştığında ise faşizme, ırkçılığa ve ayrılıkçılığa dönüşmekte ve "milli münafıklık" haline gelmektedir.

İslam, esaslarını bizzat Cenab-ı Hakkın belirlediği ve son Peygamber Hazreti Muhammed (SAV) aracılığıyla insanlığa öğrettiği en son ve en mükemmel dindir. *"... Bugün size dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamlayıverdim ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim..."[1]*

mealindeki ayet-i kerimenin de açıkça belirttiği gibi insanlığı, dünya ve ahiret saadetine ulaştırmak için, bizzat Allah tarafından gönderilen İslam dininde hiçbir eksiklik bırakılmamış, insanlığın maddi ve manevi her ihtiyacı karşılanmış, imani, ahlâki, ilmi, ekonomik ve sosyal her konuda eskimez ve değişmez prensipler, adil ve kâmil ölçüler getirmek suretiyle Cenab-ı Hak en geniş manada dinini tamamlamıştır.

Artık İslam; girdiği kalplerde ve kafalarda, hayırlı değişimler yapacak, zulmet ve cehalet bulutlarını dağıtacak, kavim ve kabileleri zillet ve esaretten kurtaracak, herkese izzet ve saadetin yollarını açacaktır. İslam; toplum hayatının her kademesine girecek, modasından medeniyetine -istisnasız- her şeye kendi rengini verecektir. *"Biz Allah'ın boyasına (dinine) girmişiz. Allah(in boyasın)dan (Kur'an ahkâmından ve ahlâkından) daha güzel boyası olan kimdir? Biz (yalnızca) O'na kulluk edenleriz"*[2] ayet-i kerimesinde ifade edildiği gibi her şey ve herkes Müslüman olduktan sonra haliyle Allah'ın rengine boyanacak ve Müslümanların hayatlarına baştan sona bu renk hâkim olacak ve İslam toplumunun, her yanında, yalnız ve sadece Allah'ın mührü ve Peygamberin imzası okunacaktır, işte İslam budur. Şimdi herkesin rahatlıkla anlayıp kabul edebileceği bu mutlak gerçek bütün çıplaklığı ile karşımızda dururken, bir kısım nâdanların "Türk İslam Sentezi" veya "Kürt İslam Sentezi" gibi yanlış yakıştırmalardan bahsetmeleri gaflet ve cehalet alâmetidir.

Son devrin büyük âlimlerinden Seyyid Abdulhakim Arvasi Hazretlerinin şu tespitleri üzerinde dikkatle durmak lazımdı:

“Türklük bir içtimai kavramdır. Biyolojik ve ırksal bir olay olarak değerlendirilmesi yanlıştır. Türklük sosyal bir ırktır, bu Milletin adalet ve hürriyet yolunda mücadele vermiş ve kendisini Allah'a ve insanlığa vakfetmiş kimliği” şeklinde algılanmalıdır.

Bediüzzaman Hazretlerinin: ‘Dünyanın neresine giderseniz gidin, Türk demek Müslüman demektir’ sözleri de bu anlamdadır.

Türkler, Emeviler döneminde Müslüman ordularının Türkistan İstilasını sırasında Arapları daha yakından tanımışlardı. Bu dönemde, Arapların fetih hareketine katılan ve henüz İslam ahlâkını sindirememiş bulunan bazı askerlerin yağmaya girişmesi, Türklerde, Emevi yönetimine karşı düşmanca tepkileri oluşturmuştu. Bu nedenle, Emevi yönetimine karşı çıkan Ehl-i Beyt'e mensup ihtilalci şahsiyetlerin Türklere sığınması Peygamberin nesline karşı kuvvetli bir sempati doğurmuştu. Emevilere karşı isyan eden Ebu Müslim'in ordusunda henüz Müslüman olmamış çok sayıda Türklerin de yer alması bunun neticesi olmalıdır. Ehl-i Beyt'e karşı oluşan bu yakınlık, Türklerin Müslümanlığı kabulünden sonra daha da gelişmiş, bu konuda birçok destan ve menkıbenin meydana gelmesine yol açmıştır. Sonraki zamanlarda bu durum, Ehl-i Beyt soyunun Araplardan çok Türklere yakın olduğu kanaatini yaygınlaştırmıştır.”

Aslında İslamiyet'le Milliyet, asla zıt kavramlar değildir. Çünkü pek çok hikmetlerle farklı kavimleri yaratan da onların hayat ve huzur rehberi olan İslam'ı yollayan da aynı Rabbimizdir. Ya Rab; iman ne büyük bir huzur ve barış vesilesi, küfür ise ne korkunç bir gurur ve çatışma sebebidir...

Biz görüşlerimizi, gerçeklerimizi ve tarafgirliğimizi oluştururken, “Mutlak Doğru”ları esas alarak ve “Mutlak Yanlış”lardan sakınarak hareket etmekteyiz. “Doğru” ve “Yanlış” tespitinde ise şu beş değeri ölçü ediniriz: 1- Akliselim, 2- Müspet ilim, 3- Tarihi deneyim ve birikim, 4- Vicdani kanaat ve tatmin, 5- İlahi Din (Kur’an’ın muhkem ayetleri ve Resulullah’ın (SAV) sağlam Sünneti). İşte bu beş temel ölçünün ittifakla: “Yararlı, hayırlı, gerekli ve güzel” bulunduğu şeyleri “Doğru”; ve yine bu temel değer birimlerinin ittifakla, “Kötü, zararlı ve çirkin” bulunduğu şeyleri “Yanlış” biliriz. Çünkü Kur’ani kuralları dikkate almamak, imansızlık ve sapkınlık... Müspet bilimi ve akliselimi hesaba katmamak, manyaklık ve mantıksızlık... Tarihi tecrübeleri ve vicdani kanaatleri önemli saymamak ise ahmaklık ve insafsızlık alâmetidir.

Sağlam temellere ve vicdani kanaatimize göre düşünce ve davranış ürettiğimizden; ülkemizin ve milletimizin menfaatlerini, şahsi heveslerimizin üstünde gördüğümüzden; gizli, kirli ve çetrefilli ilişkilere tevessül ve tenezzül etmediğimizden ve imtihan için gönderildiğimiz bu dünyadan kalb-i selim ve uhrevi sermaye ile göçmeyi, en önemli gaye edindiğimizden; özümüz mert, sözümüz net, hatta biraz serttir. İşte bu nedenle; Allah’ın izni ve iradesi dışında, ABD’nin gizli servisleri, CIA destekli Cemaatin kalemşor tetikçileri, AKP’nin kiralık hizmetçileri ile bir sivrisineğin; bize vereceği zarar ve yarar eşittir. Rabbim dilerse, bir sivrisinek ısırmasıyla virüs kaptırıp öldürebilir ve yine dilerse, nükleer füzelerden ve suikast girişimlerinden kurtarabilir. İmanın en tabii neticesi (en üst derecesi değil) olan bu tavrımızı; idrak edemeyen iz’an ve iman fakirleri, bu basiret ve cesaretimizin altındaki güç kaynağını merak etmekte ve nice tutarsız tahminler yürütmektedir. İmani ve insani değerlerimiz ve milli ideallerimiz uğrunda, ne ağır cezalara çarptırıldığımızı, defalarca tutuklanıp hapis yattığımızı, nice sürgünlere ve görevine son verilmelere uğradığımızı ve hâlâ her ay başka bir mahkeme kapısında dolaştırıldığımızı, yani rahatlık ve ferahlık döşeğinde, kuru kahramanlık edebiyatı yapmadığımızı da hatırlatmamız gerekirdi.

İşte bizim milliyetçilik yaklaşımımız:

Bir insanın kendi ırkını (kavmini, kabilesini, mensubiyetini, ailesini) sevmesi ve sahiplenmesi fitridir (yaratılış özelliklerindedir), güzeldir, gereklidir, değerlidir ve dinen de caiz ve münasıptir. İnsanların kendi özel geleneklerini, örf ve âdetlerini, dil ve kültürlerini benimsemesi ve tercih etmesi tabiidir. Bu nedenle; cemiyetteki Milliyetçilik, fertlerdeki nefis gibidir. Her insana nefis; kendi benliğini oluşturmak, haklarına sahip çıkıp savunmak ve saldırılara karşı kendisini korumak için verilmiştir ve gereklidir. Bu durum; Türkler için olduğu kadar, Kürtler ve diğer kavimler için de geçerlidir. Ancak; şayet bu nefsi dizginlemez, haksız ve ahlâksız isteklerine boyun eğerse, bu sefer bizim felaket ve rezalet sebebizdir. Bir toplumun, nefsi sayılan Milliyetçilik de böyledir. Kendilerini başkalarından farklı ve faziletli zannetmeye, dini, ilmi ve insani değerlerin

üstünde görmeye yönelirse, işte bu ırkçılık haline gelir ve tehlikelidir. Kaldı ki hiç kimsenin doğarken ailesini, kavim ve kabilesini seçme hakkı kendisine verilmemiştir. Bu sadece Allah'ın bir tayini ve taksimidir. Hâsâ bazıları üstün ve ayrıcalıklı, bir kısmını da düşük ve aşağılık yaratmış olmasını düşünmek bile, Allah'a iftira etmektir. İslam; hiçbir beşerî ideolojinin ve ırkçılık felsefesinin aksesuarı ve kafatasçı Türkçülüğün jelatinli pazarlama kılıfı değildir. İslam; herkesten ve her şeyden yücedir, her kavim ve her girişim İslam'a hizmet ettiği kadar kıymetlidir.

Ben Türk bir babadan ve Zaza bir anadan dünyaya geldim. Tarihe yön vermiş, büyük medeniyetler meydana getirmiş ve 1300 yıldır, İslam'ın gönüllü bayraktarı olma şerefini hak etmiş Türk kavminden olmayı, yüce Rabbimin takdiri kadar, taltifi de bildim. Haçlı Batılılar nazarında, Türklükle İslam'ı mezcedip kaynaştıran ve aynı anlamda kullandıran aziz ceddime layık olma gayretindeyim. Kur'an'a inanan, Müslüman olduğunu savunan hiç kimsenin, bundan başka türlü düşüneceği kanaatinde değilim. Mustafa Kemal'in; "Türk Milleti" kavramıyla da ırkçılık yaptığını değil, çok farklı kavim ve kesimlerden, İslam potasında kaynaşmış bir toplumu amaçladığını bilmekteyim. Yani; biz insanları kavimlerine, kökenlerine, renklerine, dillerine ve kültürlerine göre değil; imanlarına, İslam'a bağlılıklarına, güzel ahlâklarına, insanlık onurlarına, vatanına ve topluma yararlarına göre değerlendirip önem veririz. Şimdi, anayasadan "Türk Milleti" kavramını çıkarmaya yeltenenlerin de "İlimli İslam" diye yüce dinimizi dejenere edip, "Protestan Müslüman" tipi oluşturmak isteyenlerin de hep aynı Siyonist güçlerce desteklendiğini görmekteyiz. Ama; Moiz Kohen Yahudi Hahamının, Munis Tekinalp takma ismiyle yazdığı ve aziz milletimizi İslam'dan koparmak için yaptığı TÜRKÇÜLÜK kafasıyla, bu tahribatların önlenemeyeceğinin de bilincindeyiz.

Atatürk'ün Milliyetçilik Anlayışı

"Mustafa Kemal Paşa Büyük Millet Meclisi'nin İlk Oturumlarında:

- Efendiler, meselenin bir daha tekerrür etmemesi ricasıyla bir iki noktayı arz etmek isterim: Burada maksud olan ve Meclis-i âlinizi teşkil eden zevat yalnız Türk değildir, yalnız Çerkes değildir, yalnız Kürd değildir, yalnız Laz değildir. Fakat hepsinden mürekkep (tamamından meydana gelmiş) anasır-ı İslamiyedir, samimî bir mecmuadır. Binaenaleyh, bu heyet-i âliyenin temsil ettiği; hukukunu, hayatını, şerefini kurtarmak için azmettiği emeller, yalnız bir unsur-ı İslam'a münhasır değildir. Anasır-ı İslamiye'den mürekkep bir kitleye (çeşitli kökenlerden oluşan bir İslam topluluğuna) aittir." buyurmuşlardı

Atatürk bu konuşmasında, Aziz Milletimizin ortak paydasının ırkçılık değil Müslümanlık olduğunu açıkça ortaya koymuşlardır. Evet, Türk Milliyetçiliğinin mayası ırkçılık değil, İslam'dır. Tüm mü'minlerin ortak ve kutlu rehberi ise Hz. Muhammed Aleyhisselam'dır.

Zaten Mustafa Kemal de: *“Hz. Muhammed; Allah'ın birinci ve en büyük kuludur. O'nun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor. Benim, senin adın silinir; fakat sonsuza kadar O, ölümsüzdür.”*[3] buyurmuşlardır.

Mustafa Kemal Atatürk, 01 Mayıs 1920'de TBMM'de yaptığı kısa ve tarihi konuşmasında tam 7 (yedi) defa, Aziz Milletimizin “Anasır-ı İslamiye”den, yani Müslümanlık bağıyla kaynaşan farklı kökenlerden meydana geldiğini ısrarla vurgulayarak, milliyetçilik konusundaki temel dayanağını ortaya koymuşlardır. Bu nedenle bizim; Moiz Kohen-Tekinalp hahamından ve başka karanlık kafalardan, Milliyetçilik dersi almamıza, Atatürk ihtiyaç bırakmamıştır. Elbette devletimizin; bu cennet ülkemizi fethedip bize vatan yapan, Cumhuriyetimizi kuran ve halkımızın büyük çoğunluğunu oluşturan *Türk sıfatıyla tanınması ve anılması da* doğaldır, bundan gocunanların marazlı maksatları vardır. Yurdumuza “Türkiye” denilmesinden bile gıcık alan kancıkların, ağızlarından “Kürdistan” kelimesini hiç düşürmemeleri, bunların bozuk niyetini ve tıynetini ortaya koymaktadır. Artık sağa-sola kaytarmaya çalışmamalıdır: Ölçü İslam'sa, Ayet ve Hadislerin buyrukları açıktır. Örnek Atatürk'se; işte, Meclis kürsüsünden aktardığı ve resmi zabıtlarda aynen saklanan kanaatleri bunlardır. Bu konuda haksız, hatta ahlâksız bir tavırla bize sataşanların; hiçbir ilmi ve vicdani dayanakları bulunmamaktadır.

Ülkemizde ve aziz milletimiz üzerinde, Türk ırkçılığının da Kürt ayrımcılığının da hep Yahudi dönmelerince başlatılmış olması bir tesadüf sanılmamalıdır!

Örneğin Munis (Kohen) Tekinalp, Türkçülüğün kurucularındandır. Nam-ı diğer “Moiz Cohen”, Osmanlı'nın Serez beldesinde bir hahamın oğlu olarak 1883'te doğmuşlardır. Selanik'te sıkı bir hahamlık eğitimi almıştır. Koyu bir Sultan Abdülhamid düşmanıdır. Selanik'te çıkan Asır Gazetesi'nde yazılar yazmış, aynı gazetenin genel yayın yönetmenliğini yapmıştır. İttihat ve Terakki Partisi'ne katılmış, 1907 yılında Masonluk faaliyetlerine başlamıştır. 1909 yılında Hamburg'da düzenlenen Dünya Siyonist Kongresi'ne, Selanik delegesi olarak giden insandır. 1920 yılında Hâkimiyet-i Milliye gazetesinde; “Kahrolsun Şeriat, Mustafa Kemal Paşa Türk Peygamberidir” diyecek kadar küstahlaşmış, Hz. Ali'ye “Sen İlahsın!” diyen İbni Sebe Yahudi'sinin yerini almıştır. Moiz

Kohen'e göre, "Türkler İslam'ı bırakmalı ve eski Şaman inancına dönüş yapmalıdır." Bunu söylerken, Yahudilerin de Türklerin İslam öncesi halini çok benimsediğini yazmıştır. Kohen'in "Kahrolsun Şeriat" sözleri, bugün daha cılız olsa da yakın zamana kadar bazı katı ulusalcılar ve Kemalist takımınca sıkça kullanılan bir slogandır. Bir de "Araplar bizi sırtımızdan hançerledi"

bahanesiyle, Türkçü Moiz Kohen; İslam düşmanlığına, Arap karşıtlığı kılıfı sarmıştır. Kohen, Türkiye'de Arap düşmanlığı yaparken; meslektaşı, dindaşı ve İsmet İnönü'nün Lozan'daki özel danışmanı Yahudi Hahamı Haim Nahum da Mısır'da Arapları Türklere karşı kışkırtmaktaydı. Uzun yıllar Türk Dil Kurumu'nda çalışan "Türk Ruhü" kitabının yazarı, Ziya Gökalp'in akıl hocası ve CHP kayıtlısı olan Munis Tekinalp, yani Moiz Kohen, 1956 yılında emekli olduktan sonra Fransa'nın Nice şehrine yerleşince, her nedense; "Öldüğümde sakın beni Türkiye'de defnetmeyin" vasiyetinde bulunmuşlardı. 1961 yılında vasiyetine uygun bir şekilde Fransa'da (Gizli Yahudilerin gömüldüğü bir kilise mezarlığına) bırakılmıştı.

Şimdi soralım: Moiz Kohen (Munis Tekinalp) gibi Yahudi sapıkların, Şamanizm'e ve Siyonizm'e uyarladığı, İslam düşmanlığına kılıf yapılan TÜRKÇÜLÜK ideolojisinin:

- Kendine özgü ekonomik esasları var mıdır, varsa nelerden oluşmaktadır? Örneğin FAİZ uygulanacak mıdır, vergi nelerden ve hangi ölçülerle alınacaktır?
- Bu Türkçülüğün; kendine ait hukuk nizamı ve temel anayasa kuralları var mıdır, varsa hangi kaidelere dayanmaktadır?
- Bu Türkçülüğün; birtakım gelenek ve görenekler dışında hayatın her safhasını kapsayan, devlet ve medeniyet ufukları açan orijinal prensipleri ve kutsal hedefleri var mıdır ve nerelerden kaynaklanır?
- Bu Türkçülüğün; siyaset (yönetim) kanunları ve devletin asli kurumları hangi şartlara ve standartlara göre ayarlanmaktadır?
- Bu Türkçülüğün; eğitim ve öğretimin bütün aşamalarında gözetilecek temel esasları ve programları var mıdır, neye göre belirlenmiş olacaktır?

İslam dışı ve kafatasçı Türk veya Kürt ırkçılarının bu sorulara verecekleri bir tek doğru ve doyurucu yanıtları yoktur. Çünkü Türk, Kürt vb. sadece bir ırktır, kendilerine ait bazı gelenek ve görenekları dışında, özel ve orijinal hukuk nizamları ve sistem kavramları bulunmamaktadır. Oysa, Avrupa'dan kopya edilen, barbar Batılı değerleri taklit yoluyla şekillenen kurum ve kurallar esas alınarak; biraz Kapitalizm, biraz Sosyalizm, biraz Osmanlı geleneği karıştırılıp, üzerine de biraz İslam sosu katılarak, maalesef Moiz Kohen (Munis Tekinalp) gibi hain Yahudilerce uydurulan ve hiçbir ilmi temeli bulunmayan boş kuruntular yerine, İslami değerler ve tarihi birikimlerle şekillenen müspet bir Milliyetçilik, elbette daha tutarlı ve kucaklayıcı olacaktır.

Şu AKP döneminde maalesef;

a- İslam Dinini istismar edip ılımlılaştırma ve yozlaştırma girişimlerine hız verilmiştir.

b- Müspet Türk Milliyetçiliğini ise inkâr edip, Milli duygu ve duyarlılıklarımızı soysuzlaştırma yolu benimsenmiştir. Hatta öyle ki "T.C."den gıcık alan ve kaldırmaya çalışan resmi ve sivil WC'ciler türemiştir. Bu ülkede Türkler, Kürtler, Çerkesler, Lazlar, Zazalar, Göçmenler ve diğer kökenler; bunların hepsi ayrı kavim olabilir ama aynı millettir. Resmi ve ortak dilleri Türkçedir, Türkiye Cumhuriyeti hepimizin devletidir ve hepimizin ortak haysiyet ve hürriyet garantimizdir.

Halbuki başta Bediüzzaman gibi şahsiyetler, müspet Türk Milliyetçiliğine hürmet ve riayet etmişlerdir. Yoğun bir medya manipülasyonu ile artık "*Kürt*"lerin özgürlüğünden, özerkliğinden, etnik kimliğinden bahsetmek ve bunlara sahiplenmek; vicdani duyarlılık, Avrupai uygarlık ve insan haklarına saygınlık sayılırken, maalesef "Türk" kelimesini ağzına almak, ırkçılık, çağ dışılık ve barbarlık gibi gösterilmektedir. Bunun gibi Alevilik de ilerçilik, hoş geçimlilik, aydın kişilik olarak takdim ve takdir edilirken; Sünnilik ise gericilik, Emevicilik ve kökten dincilik diye tahkir edilmektedir. Oysa her ikisi de aynı değerlerin, farklı tezahür ve renkleridir.

□ Rahmetli Erbakan Hoca ise; Türkçülüğün diğer unsurları inkârcı, horlayıcı ve yok sayıcı bir kavram olarak kullanılıp dayatıldığı ve dış güçlerin bu haksız uygulamayı istismar edip, özellikle Kürt kardeşlerimizi ve PKK'yi kışkırtıp azdırmaya çalıştığı bir ortamda: “

“Milli birlik ve dirliğimizin mayası ve kaynaştırıcı kimyası olan DİN kardeşliğini” öne çıkarıp önemsemiş; ama çok dikkatli ve rikkatli (merhametli) bir dille sık sık “Bin (1000) yıllık kardeşliğimize”

vurgu yaparak, Anadolu’muzun Malazgirt Zaferiyle fethedilip, Selçuklu ve Osmanlı dönemleriyle Türklere vatan yapılmasına özellikle dikkat çekmiştir. Ve hele, Erbakan Hoca’nın müspet milliyetçiliği tahkir edici söz ve imalarına rastlamak mümkün değildir. Ve zaten o devirdeki, dedesini bile gizlemek zorunda kalan bazı sahte Türkçüler ve sabataist-mason İttihatçı döküntüler ve diğer siyasi aktörler içerisinde, yedi sülalesi özbeöz Türk olan, belki de tek şahsiyettir. Ve tabii, hepsinden önemlisi Erbakan Hoca inançlı ve kararlı bir mü’mindir ve bizi millet yapan asıl kimyanın İslam Dini, Ehl-i Sünnet disiplini ve Ehl-i Beyt çizgisi olduğunun bilincindedir. Erbakan Hoca’nın Türklerin dışında; Kürtler, Rum ve Ermeni nesiller, Kafkas ve Balkan kökenliler gibi değişik kavim ve kültürlerden, İslam potasında kaynaşan, muhteşem Anadolu seramiğinin (mozaik değil!) bu mübarek ahengini ve rengini bozacak söylem ve sloganlardan sakınması, milli haysiyet ve hassasiyet gereğidir. Kaldı ki, bir kişiyi önemli ve değerli kılan ve gerçek kimliğini oluşturan; onun kökeni ve mensubiyeti değil, insanlığı, inancı, amacı, ahlâkı, ilm-ü irfanı ve yararlı çabaları gibi şeylerdir.

□ Şu tarihi ve tescilli gerçek de asla unutulmasın ki, Müslüman olmayan veya sonradan İslam’dan çıkan Türklerin büyük çoğunluğu; Türklüklerini de Türkçeyi de muhafaza edememişler (istisnai örnekler dışında), başka kavimler ve kültürler içerisinde eriyip gitmişlerdir. Hatta Ehl-i Sünnet istikametinden (Sünnilikten) koparılıp, geçmişte Şiilik, günümüzde Vehhabilik, El-Kaide’cilik, İranlı Ali Şeriatî’cilik gibi aykırı mezheplere kayan Türklerin bile, tarihte Osmanlı Devleti’ne, şimdi de Türkiye Cumhuriyeti’ne düşman hale getirildikleri görülecektir. Mustafa Kemal’in, -şimdi kaldırılmaya çalışılan- Diyanet İşleri Başkanlığı’nı kurarken; İslam’ın Ehl-i Sünnet çizgisini ve Maturidi’lik düşünce sistemini tercih etmesi boşuna değildir.

Atatürk’ün yararlı adımları ve yarım bıraktıkları:

Evet, sanki kader Atatürk’ü; "Cihat" (Milli Savunma ve Ahlâki Dayanışma) ruhunu ve "İçtihat" (İlmi Araştırma ve Yerli Kalkınma) şuurunu yitirmeye başladığı için çürümeye ve çözülmeye başlayan ve 1 Dünya Savaşı

yla yıkılan Anadolu arsasındaki Osmanlı enkazını kaldırmak ve kurulacak yeni bir dünya medeniyetine zemin hazırlamakla görevli kılmıştır.

Ne var ki bu tarihi devrim ve değişim programını uygularken, bize göre yararlı kararları yanında, tartışma konusu olan ve eksik bırakılan tarafları da vardır.

Örneğin; giderek yozlaşmış ve genellikle istismar ocağına çevrilmiş bulunan *tekke ve zaviyelerin kapatılmasıyla* bir adım atılmış, ama yeni ve yeterli manevi eğitim kurumlarının oluşturulamaması önemli bir boşluğa yol açmıştır. Çünkü bu boşluğu sonradan ya sahte şeyhler, ya da dinsiz şebekeler doldurmaya çalışmıştır.

Önemi ve özelliğini tamamen yitiren ve artık çağın şartlarına intibak edemeyen *medrese lerin kaldırılması* bir mecburiyet halini almış, ama gerekli ve gerçekçi dini eğitim kurumlarının açılması konusunda gevşek davranılmıştır. Öyle ki
;
bir ara dini bilgiler yönünden ülkeyi koyu bir cehalet bulutu kaplamıştır.

Harf devrimiyle Latin alfabesine geçilmesi yerinde ve yararlı bir girişim sayılmakla beraber, eski harflerin tamamen yasaklanması doğru olmamıştır. Çünkü bunun sonucu milletimiz tarihi mirasından tamamen koparılmış ve eski harflerle yazılmış önemli evrak ve eserleri okuyamaz, anlayamaz hale gelmiştir. Dedelerimizin yazdığı çok kıymetli kitap ve kaynakları çözmek için bir ara Batı 'dan uzmanlar getirilmeye mecbur kalınmıştır. Halbuki bugün birkaç yazıyı birden kullanan pek çok ülke vardır.

Kadınların toplum hayatındaki etkin konumuna kavuşması hususundaki gayretler faydalı olmuş, ama bu arada sonradan ahl
â
ki yozlaşmaya neden olan birçok davranışların önünü tıkayacak tedbirler yeterince alınamamıştır.

Türkiye'de yaşayan ve İslam potasında kaynaşıp mutlu ve Milli bir mozaik oluşturan Yörük, Kürt, Çerkez, Abaza, Laz, Zaza gibi... farklı kökenden insanlarımızın tamamını tanıtan bir *üst etiket yerine Milli birlik ve dirlik temsili* olarak "*Türk kimli*
ğinin
"

kullanılması
yerinde ve
yararlı olmuş

Yazar Ahmet AKGÜL
29 Nisan 2022

;
ama bu kavramın,
dönmeler ve masonik kesimlerce
ırkçılık ve kafatasçılık hesabına kullanılmasını önleyecek şekilde, milliyetçiliğin dozu
, kavram ve kapsam olarak
iyi ayarlan
amamıştır

.
Gerçi
"bu devleti kuran Türkiye halkına Türk milleti denir"

diyen
Atatürk, hem söylemleriyle hem de eylemleriyle ırkçılığa karşı olduğunu
sürekli vurgulamıştır

.
Hatta bir ara Atatürk'ün berberi olan Selanikli Rıdvan, diğer hizmetçilere

:
"Biz olmasaydık, siz kurtulamazdınız"

diye şaka yapmış, onlar da

"Hadi oradan, Selanik'ten çıkırsa çıkırsa Yahudi çıkar"

diye takılmışlar. Bu sözleri duyan Atatürk, bir yemek esnasında ve bunları konuşanların
da bulunduğu bir sırada, Nuri C

o
nker'e sormuşlar:

"-Nuri Bey, söyle bakalım Selanik'ten en çok ne çıkar?" Atatürk'e yakınlığı ile bilinen ve
nazı çekilen Nuri C

cevabı

rmışla

r:

onker ise şu

yapıştı

"-Bol Yahudi çıkar Paşam!..." Bunun üzerine Atatürk alaylı bir gülümseme ile şunları hatırlatmışlar

:

"-Benim için de bazı kimseler (Selanik'te doğduğumdan) Yahudi olduğumu söylemek istiyorlar. Ama şunu unutmamak lazımdır ki, Napolyon da Korsikalı bir İtalyan'dı. (Yani aslen Fransız değildi) Ama Fransa'ya hizmet etti ve Fransız olarak öldü ve tarihe Fransız olarak geçti. (Bu nedenle) İnsanların içinde buldukları cemiyete çalışmaları lazımdır..."[4]

Ve yine Atatürk bugün yanlış uygulanan ve zorbalığa kayan bir *laiklik anlayışının sahibi* ve savunucusu olmamakla beraber,

din

hizmetleriyle

devlet işlerinin ayırımını

esas alan ve halk iradesine dayanan Cumhuriyet konusundaki kararları yerinde ve yararlıdır. Ancak Türkiye'yi bütün dünya Müslümanlarının manevi merkezi ve mümessili konumunda tutacak "Hilâfet" kurumunun lağvedilmesi, bize göre tarihi bir fırsatın kaçırılmasıdır. Ve bunun hikmeti h

â

I

â

bazılarınca anlaşılammıştır.

Atatürk, Anadolu'yu parçalanmaktan kurtarmak ve bağımsız Türkiye Cumhuriyeti

,

ni kurmak hatırına,

daha önce hararetle savunup sahip çıktığı "Hilafet" kurumunu, ilga'ya mecbur kalmış, ancak yine bir diplomasi dehasıyla, hilafeti Osmanlı hanedanından alıp, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin uhdesine bırakmıştır.

Yeri gelmişken şu hususu da özellikle belirtelim ki "Laiklik" maddesini anayasaya, Atatürk'ün ölümcül hastalığının pençesine yakalandığı 1937 yıllarında İnönü koydurmuş ve Şeflik döneminde bu madde bir zulüm ve kıyım mekanizmasına çevrilmiştir. Yoksa hem Atatürk'ün 3 Ciltlik Nutuk'unda hem Onunla ilgili hatıra kitaplarında tek bir kelime olsun "Laiklik" kelimesinin kullanıldığını kimse gösteremeyecektir.

Anlaşıyor ki Atatürk Laiklik kurumunun ve kavramının istismar edileceği endişesi içindedir.

Oysa Atatürk inançlı ve kararlı bir insandır. O İslam'a değil; din istismarına, akıl ve vicdan dışı safsatalara ve zamanla yozlaşmış koflaşmış kurum ve kurallara karşıdır. Tarihi devrimlerine de işte bu yüzden kalkışmış ve elbette doğru adımlar yanında, eksik bırakılan hatalar da yapılmıştır. Yukarıda da belirttik; Batı medeniyetinin hem İslam'dan, hem bilimsel çalışmalardan kaynaklanan bazı doğru verilerinden yararlanmak, böylece önce aramızdaki mesafeyi kapatıp sonra onları aşmak (Muasır medeniyetin fevkine çıkmak) için, harf inkılâbı lazımdı, yararlıydı; ancak eski yazıyı tamamen yasaklamak ve unutturmak yanlıştı ve zararlıydı. Çünkü yetişen yeni nesil, muhteşem bir medeniyet birikimi olan kitaplarımızı, tarihi belge ve kaynaklarımızı okuyup anlamaz hale sokulmuşlardı. Oysa Latin harflerine geçilmekle beraber, eski yazımızın da öğretilmesinde hiçbir sakınca bulunmamaktaydı.

Ve yine çoğu meskenet yuvasına çevrilmiş, asli özelliğini ve işlevini yitirmiş, hatta bir

kısmı Sabataist (Gizli Yahudilerin) güdümüne girmiş tekke ve zaviyelerin kapatılması bir zaruret halini almıştı. Ancak toplumun manevi ve ahlâki eğitim ihtiyacını karşılayacak yeni ve yeterli kurumların hizmete sokulmaması, bu boşluğun din istismarcılarınca ve ehil olmayan insanlarca doldurulmasına yol açmıştı. Ve tabii önce Sultan Abdülhamid'e karşı haksız bir muhalefet bayrağı açanların ve mason ittihatçılarla ortak safta bulunan İslamcı aydınların, daha sonra Mustafa Kemal'e karşı da aynı olumsuz tavır takınmalarının, psikolojik yanılgıları ve günümüze yönelik politik yansımaları üzerinde de, dikkatle durulmalıydı.

Ve asla unutulmasın ki, Atatürk de nihayet bir insandı. Haliyle Onun da yanlışları ve yanılgıları olacaktı. Elbette Onun da "keşke yapmasaydım" dediği pişmanlıkları, isteyip de başaramadıkları, başlayıp da yarım bıraktıkları vardı. Ama her şeye rağmen, şanlı kurtuluş savaşımıza önderlik yapan ve bağımsız Türkiye Cumhuriyeti'ni bize miras bırakan zattı. Kaldı ki Onun yaşadığı dönemdeki şartları, imkânları, zorlukları ve dengeleri gözetmek zorunda olduğu güç odaklarını hesaba katmak lazımdı. Bu nedenle Onu tabulaştırıp Tanrılaştırılanlar da, Ona düşmanlık yapanlar da haksızdı ve kötü maksatlıydı.

İsimplere ve ideolojilere takılmamalı, sistemlere ve Milli stratejilere bakmalıdır!

Hangi dinden ve kavimden olursa olsun;

□ Ülkemiz ve halkımız için kötü şeyler düşünmeyen, □ Siyonizm'in Dünya hâkimiyeti ve Büyük İsrail hayali peşine düşmeyen ve Türkiye'yi kendi vatanı gören, □ Yurt içinde ve dışında gizli ve kirli hıyanet odaklarıyla ilişkiye ve işbirliğine girişmeyen, □ İyi niyetli, kabiliyetli ve karakterli olanlarla; birlikte çalışma, sorumluluklarımıza ve sonuçlarına beraber katlanma, ülkemizin nimetlerini de, külfet ve zahmetlerini de ortak paylaşma siyaset ve stratejisini benimseyen... Erbakan Hocamız haklıdır.

Bunun yanında; □ Vatanımızı, halkımızı ve ülke imkânlarımızı İsrail'in hesabına kullanmak, yıpratmak ve yıkmak isteyen, □ İslami inancımızı ve Milli ahlâkımızı bozmak, laytlaştırmak ve yozlaştırmak isteyen... □ Mason locaları ve hıyanet odaklarıyla birlikte çalışıp, ekonomik, teknolojik, politik ve psikolojik alanda bizi kuşatmak ve geleceğimizi karartmak isteyen; niyeti ve tıynetini bozuk olanlara ise, mesafeli durma, gözaltında bulundurma, stratejik noktalardan uzak tutma ve sürekli dikkatli davranma... Siyaset, feraset ve dirayetini gösteren, M. Kemal'den sonraki tek lider Erbakan Hoca'dır. Evet, Erbakan Hoca, Yahudi'ye veya dönmelelere değil, şeytani ve gayri insani amaçlar taşıyan

Siyonizm'e ve ülkemize hıyanet düşünenlere karşıdır ve elbette haklıdır. Ülkemiz, Milletimiz, güvenliğimiz ve geleceğimiz üzerinde kötü niyet taşıyanların ve onlara taşeronluk yapanların: çok ayrı inanç ve kafalarda... Farklı konum ve kulvarlarda bulunmalarına rağmen, Erbakan karşıtlığında ve Milli Görüş korkaklığında, hep ortak tavır almaları boşuna mıdır?

Ama, korkunun ecele faydası olmayacaktır!... Kader, Atatürk'e; Siyonistlerin güdümündeki bütün emperyalist güçlerin

"Hasta Osmanlı'yı öldürme ve Müslüman Türk'ü tarihe gömme"

siyaset ve saldırılarına karşı

"Anadolu'yu kurtarma ve Türk varlığını koruma"

gibi çok şerefli, ama çetrefilli bir misyon yüklemişti. Erbakan ise; bütün insanlığın

bünyesine, kanser ırları gibi yerleşen Siyonist çıbanlarını deşmek... Her din ve

düşünmeden... Değişik köken ve kültürden bütün insanlığın barış ve bereket içinde

yaşayacağı, Türkiye merkezli yeni ve adil bir medeniyeti kurma şuuruna, onuruna ve

sorumluluğuna sahiptir... Unutmayın ki; Atatürk de, resmi apoletleri söküldükten, tüm

siyasi yetkileri elinden gittikten sonra, tarihi devrimini gerçekleştirmiştir.!?

"Andımız" konusuna gelince; dünyada öğrenci andının bulunduğu ülkeler sadece şunlardır:

□ Amerika Birleşik Devletleri, □ Meksika, □ Filipinler, □ Hindistan, □ Singapur, □ Vietnam.

Herhangi bir "öğrenci andı"nın bulunmadığı ülkeler ise büyük çoğunluktadır:

Hiçbir Avrupa ülkesinde, Rusya'da, Asya'da ve İslam ülkelerinde; Avustralya, Kanada ve Yeni Zelanda gibi ülkelerde, öğrenci andı bulunmamaktadır.

Peki, öğrenci andının olduğu ülkelerde öğrenciler bu andı ne zaman ve nasıl okuyorlar, çocuklar bu ant sırasında neler söylüyorlar?

ABD'de öğrencilerin birçoğu tarafından okunan ve 1892 yılında Francis Bellamy

tarafından yazılan ant şöyledir:

“Amerika Birleşik Devletleri’nin bayrağına ve onun temsil ettiği Cumhuriyete bağlılık yemini ediyorum: Tanrının gözetiminde tek ve bölünmez bir millet, herkese özgürlük ve adalet.”

Meksika’da, anaokulundan ortaokula kadar tüm okullarda ve bazı liselerde haftada bir olmak üzere her Pazartesi bir tören yapılıyor. Törende ülke bayrağı göndere çekilerek ulusal marş okunuyor. Bu törende öğrenci andı okumak da zorunlu. Öğrencilerin sağ ellerini göğüs hizasında tutarak andı okumaları gerekiyor.

“Meksika’nın bayrağı, kahramanlarımızın mirası, atalarımızın ve kardeşlerimizin birliğinin simgesi. Hayatlarımızı adadığımız anavatanımızı insancıl ve cömert bir bağımsız ülke yapan özgürlük ve adalet değerlerine sadık kalmak için ant içiyoruz.”

Filipinler’de:

“Ben bir Filipinliyim. Filipinler’in bayrağına ve onun temsil ettiği ülkeye bağlılık andı içiyorum. Gurur, adalet ve özgürlüğün olduğu bir ulus için. Tanrı için. İnsanlar için. Doğa ve ülke için.”

Hindistan da zorunlu öğrenci andının olduğu ülkelerden biri olup her sabah toplanan öğrenciler şunu okumaktadır:

“Hindistan benim ülkemdir. Tüm Hintliler benim kardeşlerimdir. Ülkemi severim ve onun zengin mirasından gurur duyarım. Her zaman buna değer olmaya çalışacağım. Ebeveynlerime, öğretmenlerime ve tüm yaşlılara saygı duyup herkese hürmet edeceğim. Ülkeme ve insanlarıma bağlılık yemini ediyorum. Onların mutluluğu ve refahı benim mutluluğumdur.”

Singapur'da ilkokul ve ortaokul düzeyindeki tüm okullarda, dersler başlamadan önce toplanan öğrenciler her gün ulusal marşı ve ardından ulusal andı okuyor. Açık havada yapılan tören, her tür hava şartında gerçekleşiyor. Ant sırasında öğrenciler sağ yumruklarını kalplerinin üzerine koymak zorundalar. Singapur ulusal andının sözleri şöyle yazılmıştır:

“Biz, Singapur vatandaşları, ırkımız, dilimiz ya da dinimiz ne olursa olsun, bir olmuş insanlar olarak adalete ve eşitliğe dayanan demokratik bir toplum yaratmak için ve aynı zamanda ulusumuzun mutluluğu, refahı ve ilerlemesi için ant içeriz.”

Dikkat edilirse, Öğrenci Andı okutulan birkaç ülkede ise, asla bir kavmi öne çıkaran, diğer kökenleri dışlayan veya kışkırtan hiçbir cümle yer almamaktadır. Üstelik Atatürk bu Milletin Avrupa ve Amerika'yı taklide ihtiyacı olmadığını vurgulamıştır: ***“Artık durumu düzeltmiş olmak için mutlaka Avrupa'dan öğüt almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine göre yürütmek, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi birtakım düşünceler belirdi. Oysa hangi bağımsızlık vardır ki, yabancıların öğütleriyle, yabancıların planlarıyla yükselebilirsin? Tarih böyle bir olay kaydetmemiştir. Türkiye hiçbir milleti taklit etmeyecektir. Türkiye ne Amerikanlaşacak, ne Batılılaşacaktır. O sadece özleşecektir.”***[5]

[1] Maide: 3

[2] Bakara: 138

[3] (Atatürk Düşüncesinde Din ve Laiklik s.127 Atatürkçülük, Cilt: 1, s.455) (Ali Rıza Ünal “Atatürk Hakkındaki Anılarım” Türkiye Harp Malulü Gaziler Dergisi Sayı:158, s.23, 1969)

Yazar Ahmet AKGÜL
29 Nisan 2022

[4] Cemal Granda Sh: 205–206

[5] (Müdafaa-i Hukuk, Sayı: 31, Hikmet Tanyu. Atatürk ve Türk Milliyetçiliği s. 181, Ercüment Kuran, Türk Kültürü Dergisi, sayı: 37, sh. 62 TBMM Gizli Celse Zabıtları. Cilt III.)